

indehaver, en virksomhedsrepræsentant, og repræsentanter for de lokale overenskomstparter.

Finder hr. Lars Barfoed det slet ikke principielt problematisk, at lovgivningsmagten her kommer og laver et ganske omfattende indgreb? Lovgivningen vil jo virke for alle mulige aftaler, og jeg er såmænd ikke engang sikker på, at hverken den konservative ordfører eller Beskæftigelsesministeriet eller for så vidt jeg selv, har overblik over, hvad det er for en lang række aftaler – skrevne og uskrevne – der kan blive påvirket af det her, og hvor loven tilsidesætter de aftaler.

Derfor er jeg for så vidt ikke enig med hr. Lars Barfoed i, at det her ikke er noget særlig revolutionerende. Det ved vi dybest set ikke, for der er vel ikke nogen, som ved, hvor mange aftaler der er omkring det her.

Men det principielle i det er, at der laves et indgreb, og hr. Lars Barfoed har under tidligere debatter bekræftet, at det skal man lade være med, fordi det forrykker balancen. Dette lovforslag forrykker balancen. Der er ikke nogen modydelse beskyttelsesmæssigt til lønmodtagersiden i det. Det, jeg hidtil har hørt om, er vi ikke enige om er nogen forbedring. Det er faktisk en forringelse, men det er en anden diskussion, som vi fører videre.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er egentlig underligt at høre en konservativ repræsentant gå varmt ind for et indgreb i overenskomsten. Jeg troede, at vi her havde en fælles samarbejdsflade og en fælles interesse mellem det, man kunne kalde A- og B-siden, både i Folketinget og på arbejdsmarkedet. Det er vel også derfor, at selv arbejdsgiverne har protesteret over det her indgreb.

Når hr. Lars Barfoed siger, at det her jo ikke er nogen revolution, så tror jeg nok, at man opfatter det anderledes ude hos de parter, hr. Lars Barfoed havde sin daglige gang blandt indtil for ganske nylig. Det er jo underligt, at man siger: Hold fingrene væk! Men De Konservative går med til det alligevel.

Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Lars Barfoed: Bekymrer det ikke De Konservative, at selv arbejdsgiverne tager så massiv afstand fra det her deltidsindgreb, der jo berører et helt centralt emne i overenskomsterne, nemlig arbejdstiden? Bekymrer det ikke De Konservative, at selv arbejdsgiverne siger, at vi nu sætter roen over

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Lars Barfoed må have mig meget undskyldt, at jeg citerede forkert. Det erkender jeg. Jeg er måske lidt belastet af mit civile erhverv og kom til at bruge min kunstneriske frihed til at fortolke.

Så vidt jeg husker, har hr. Lars Barfoed sagt i tv, at hvis man piller ved overenskomsten og laver et indgreb, forrykker det balancen, og det er meget farligt, fordi det rækker ved kompleksiteten. Jeg husker tydeligt forslaget, for det var et forslag, som ramte arbejdsgiverne, hvis man greb ind i overenskomsterne. Nu har jeg den naive tro, at der måske er tale om, at man ser ens på et indgreb i overenskomsterne, uanset hvilken side man forrykker kompleksiteten til.

Kl. 17.05

Så vil jeg i øvrigt gerne lige kritisere de to foregående talere, for jeg hørte udtrykkelig Det Konservative Folkepartis ordfører sige to gange, at der her er tale om, at man vil lave en lov, som løser problemet for de sidste fire procent.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Lars Barfoed: Skal det forstås sådan, at hvis det nu viser sig, at lovforslaget rammer hele arbejdsmarkedet, vil Det Konservative Folkeparti gerne være med til at lave en ændring undervejs, som sikrer, at alle de steder, hvor man har indført deltidsaftale i overenskomsterne, bliver friholdt for indgrebet, og at det alene er de sidste fire procent, det handler om?

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Så er det vistnok hr. Lars Barfoed, der skal have lov at svare.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Jan Petersen spørger, om jeg finder det principielt problematisk at gribe ind. Nej, det gør jeg ikke. Jeg finder det principielt vigtigt, at vi giver folk den frihed til gengæld.

Men jeg synes, at Socialdemokratiet skulle se at blive enig med sig selv om, hvorvidt det her bare er noget, som vedrører de fire procent på arbejdsmarkedet, hvor de siger: Hvad er det for noget pjat, at vi nu vil lave regler for fire procent? Og nogen spørger til Dansk Folkepartis villighed til at gå ind og lave lovgivning, når det overhovedet ikke er noget, der gør en forskel. Det er den ene side af det, man hører fra oppositionen. Den anden side er, at det her nærmest er